

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਫਾਲਸ਼ਾ ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਫਰਮ ਖੇਤੂ ਰਾਮ ਬਿਸ਼ੰਬਰ ਦਾਸ,- ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ ਰਤਨ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1954 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 127 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ (1940 ਦਾ X)—ਸੈਕਸ਼ਨ 21, 23 ਅਤੇ 24—ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ (1932 ਦਾ IX)—ਦੀ ਲਾਗੂਯੋਗਤਾ—ਸੈਕਸ਼ਨ 19—ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦਾ ਇਕ ਭਾਈਵਾਲ—ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲ—ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ—ਕੀ ਕਾਨੂੰਨੀ—ਝਗੜੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਭਾਈਵਾਲ—ਕੀ ਪਾਬੰਦ—ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਵਾਲਾ—ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, (ਏ) ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; (ਬੀ) ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ; ਅਤੇ (c) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ" ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਅਤੇ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸਾਲਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਪਹਿਨਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 19(2) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਕਾਇਆ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਭੇਜ ਸਕਦਾ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਯੋਗ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਦੁਆਰਾ ਅਵਾਰਡ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰਤਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੈਧ ਅਤੇ ਬੰਧਨਯੋਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਦੂਜੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ, ਜਿੱਥੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਦਰਭ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਸੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਸਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ

ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; (2) ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ (3) ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ, ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ, ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ ਸਮੇਤ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕੇਸ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਤੇ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 8 ਮਾਰਚ, 1957 ਨੂੰ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ; ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਅੱਗੇ ਇਸ ਨੂੰ 20 ਨਵੰਬਰ, 1958 ਨੂੰ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਆਖਰਕਾਰ 29 ਮਈ, 1959 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਫਲਸ਼ੋ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੋਸਾਈਂ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਮੁਕਤਸਰ, ਮਿਤੀ 30 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ; 1954 ਅਵਾਰਡ ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨਾ।

ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਕੇ.ਐਲ. ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਸ਼ਮੀਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਜੇ.-ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਅਤੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: 9 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ, ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਖੇਤੂ ਰਾਮ-ਬਸੰਬਰ ਦਾਸ ਨੇ ਫਰਮ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਲਾਲ-ਰਤਨ ਲਾਲ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਨਸ ਦੀ ਕੀਮਤ ਵਜੋਂ 6,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਡਿਫੈਂਡੈਂਟ-ਫਰਮ, ਜੋ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਪੰਜ ਭਾਈਵਾਲ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰ। ਉਪਰੋਕਤ ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਕਾਰਕੁਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਫਰਮ ਉੱਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਤਨ ਲਾਲ ਨੇ 13 ਅਕਤੂਬਰ 1953 ਨੂੰ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਕੀਲ ਵੀ ਕੀਤਾ। 25 ਨਵੰਬਰ, 1953 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਲਈ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਅਤੇ ਬਚਾਓ-ਪੁੱਤਰ-ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਬਾਵਾ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿੰਘ, ਇੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਸਬ-ਜੱਜ ਦੀ ਇਕੱਲੇ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਬਿਨੈ-ਪੁੱਤਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਤੇ ਉਸ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ,

ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲਸ ਨੇ 25 ਜਨਵਰੀ, 1954 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਅਨੁਪਾਤਕ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ 4,209-6-9 ਰੁਪਏ ਲਈ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਦਿੱਤਾ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਵਾਰਡ 'ਤੇ ਰਤਨ ਲਾਲ ਦੇ ਚਾਰ ਪੁੱਤਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇਤਰਾਜ਼ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੀ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰਤਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਕੋਲ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਨੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਕਿ ਕਪੂਰ ਜੇ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਕੁਝ ਸਬੂਤ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਰਤਨ ਲਾਲ ਦੁਆਰਾ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ, ਜੇ, ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: -

- (1) ਕੀ ਇਕੱਲੇ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?
- (2) ਕੀ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(2) ਅਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਜ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਪੱਖ ਰੱਖਦਾ ਹੈ?

ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫਿਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਬਦਲੇ ਵਿਚ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਟਕਰਾਅ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾਵਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਅਤੇ 23 ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦੀਆਂ ਹਨ: —

"21. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

23(1) ਅਦਾਲਤ, ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਇਹ ਅਵਾਰਡ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(2) * * * *"

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ (ਏ) ਨੂੰ ਰੈਫਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; (ਬੀ) ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਪਵੇਗੀ; ਅਤੇ (c) ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਹਿਮਤ ਹੋਏ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਮਾੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵੱਲੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨੇਗੀ ਪੁਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹੀਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, 1882 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਲਸੀ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 21 ਅਤੇ 23 ਦੇ ਸਮਾਨ, ਅਲਾਹਾਬਾਦ ਹਾਈ ਦੇ ਸਟੈਨਲੀ, ਸੀ.ਜੇ., ਅਤੇ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਅਵੈਧ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਵਿਚਾਰ ਹਸਵਾ ਬਨਾਮ ਮਹਿਬੂਬ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬੈਜ ਨਾਥ (3), ਸੁਲੇਮਾਨ, ਜੇ., (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਦੋਂ ਸੀ) ਵਿੱਚ ਇਲਾਹਾਬਾਦ ਅਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

"* * * ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕਿ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਤਭੇਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹਵਾਲੇ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ।

ਤੇਜ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਘਸੇ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਰਾਮ ਹਰਖ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮੁਮਤਾਜ਼ ਹਸਨ (5) ਵਿੱਚ, ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਬਨਾਮ ਬੈਜ ਨਾਥ (1), ਅਤੇ ਸੁਹਾਹ ਦੇ ਅਨੁਯਾਈ, ਰਵਾਨਗੀ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਅਪਾਦੁਰਾਈ (2), ਗੁਲਾਮ ਹਸਨ, ਜੇ., ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਧਿਰਾਂ ਦੀ

ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਸੀ। ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਲਾਡੂਰਾਮ ਬਨਾਮ ਨੰਦਲਾਲ (3), ਮੁਕਰਜੀ, ਜੇ., ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 114 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਵਾਰਡ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੱਲਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਰਾਬਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੇਠ ਦੂਲੀ ਚੰਦ ਬਨਾਮ ਮੁਨੂਜੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਅਤੇ ਖਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਚੇਲਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਸੁਭਾਰਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਅੱਪਦੁਰਾਈ (6), ਸੁਹਾ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਅੱਪਦੁਰਾਈ (6), ਦੇਵਦੋਸ, ਜੇ. ., ਅਨੁਸੂਚੀ II, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਪੈਰਾ 1 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, - ਜੋ ਕਿ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ - ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

"ਜੋ ਗੱਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੀ ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਸ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।"

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਾਲੇ-ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੰ. ਸਹਿਭਾਗੀ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਰਤਨ ਲਾਲ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ, ਅਜਿਹੇ ਸਮਝੌਤੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਰਤਨ ਲਾਲ ਨੇ ਫਰਮ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੇ ਉਸਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਸਮਝੌਤੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 196 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ 'ਤੇ, ਉਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰੋ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਮ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਸਟੇਡ ਆਨ ਏਜੰਸੀ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 25 (ਗਿਆਰਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ), ਪੰਨਾ 33 'ਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੱਲਦਾ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਏਜੰਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਕੇ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੈਧ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ *
* *ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ

ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਏਜੰਟ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਜਿਸਨੂੰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੁਆਰਾ, ਭਾਗੀਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਫਰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਪਹਿਨੇ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਰਤਨ ਲਾਲ ਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ - 25 ਨਵੰਬਰ, 1953 - ਉਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਣਯੋਗ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਉਚਿਤ ਸੰਦਰਭ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੀ ਬੁਨਿਆਦ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ "ਦਿਲਚਸਪੀ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ" ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ. ਸਾਲਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ, ਇਸ ਲਈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਉਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਹਵਾਲੇ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਾਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਪਹਿਨਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਮਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸਮਝੌਤੇ ਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੈਧ ਅਤੇ ਬਾਈਡਿੰਗ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਸਬੰਧਤ ਪਾਰਟੀ ਆਪਣੇ ਏਜੰਟ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਲੰਬਿਤ ਨਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੌਂਸਲ (1) ਵਿਚ ਸ਼ੰਕਰ ਦਾਸ ਰੂਪ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਜੀ. ਹਨੂੰਮਾਨ ਚੈਂਬਰ ਆਫ ਕਾਮਰਸ ਬਨਾਮ ਜੱਸਾ ਰਾਮ (2) ਦਾ ਕੇਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ। ਅੱਛਰੂ ਰਾਮ, ਜੇ., ਨੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 196 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:-

"ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਦੂਜੇ ਸਹਿਭਾਗੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਸੀ।"

ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਫਿਰ ਇਸ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਆਚਰਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਐਲਡੀਐਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਜੈ ਨਰਾਇਣ (1), ਜੋ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵੀ ਸੀ, ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕੋਈ ਚਰਚਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ

ਗਈ। ਭਾਈਵਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਸਮੇਂ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਕੇ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਾਰ ਧਿਰਾਂ ਹਨ; ਤਿੰਨ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤੇ 'ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਚੌਥਾ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਜੇਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚੌਥਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਉਪਾਅ ਦੇ. ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕ ਸਮਝੌਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਫਰਕ ਕਰੋ। ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਚਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ਼ ਤਿੰਨ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਭਰੋਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੌਥਾ ਵਿਅਕਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਬੇਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। . ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਇਲਾਕਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਬਿਨਾਂ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਕਾਇਆ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਾਏ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਤਿਆਂ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਸੂਟ ਦੇ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਮਾੜੇ ਹੋਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸੇ ਦਿਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਸੀ. ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅੱਲਾ ਬਖਸ਼ ਬਨਾਮ ਰੋਹਤਕ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ (1) 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੈੱਡ-ਨੋਟ (ਬੀ) ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"(ਬੀ) ਜਦੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਉਸਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।"

ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਕਿਦਾਰ ਨਾਥ (2) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਜਿਸਦਾ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਵੇਕਾਲਤਨਾਮੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਸੀ ਜੋ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਖ਼ਤ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 224 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"* * * ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਜਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਹਿਰਾ ਬਨਾਮ ਨਾਥ (1) ਵਿੱਚ ਸਾਡੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵੀ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਦੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਨਰਮ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ

ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਕੱਤਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਵਕੀਲ ਦੇ ਵਕਾਲਤਨਾਮੇ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਇੰਡੀਅਨ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਝੁਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੈਂ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ।"

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਸਹੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕੇਸ ਆਮ ਤਜਵੀਜ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੁਆਰਾ ਜਿਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਐਂਕੋਨਾ ਬਨਾਮ ਮਾਰਕਸ (2) ਦਾ ਕੇਸ ਵੀ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਲਿੰਡਲੇ ਐਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ (ਗਿਆਰਵੇਂ ਐਡੀਸ਼ਨ) ਵਿੱਚ ਪੰਨਾ 193 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ "ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਝਗੜੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸਾਬੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਖੁਦ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗੀਦਾਰ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ", 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। ਥਾਮਸ ਬਨਾਮ ਐਥਰਟਨ (1), ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 21 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ

ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਮਾਣੀਕਰਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲਸੀ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।, ਨਾ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾ ਸਕੇ ਹਾਂ। ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਬ-ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਦੇਵਾਂਗਾ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1940 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਅਨੁਸੂਚੀ II ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। 1908, (ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 24 ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 24 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ:

"24. ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀਆਂ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਭੇਜ ਸਕਦੀ ਹੈ। (ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਉਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ

ਬਾਕੀ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ), ਪਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅਨੁਸਰਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਅਵਾਰਡ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ।

ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ, (1) ਜਿਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਬਾਕੀ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ; (2) ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਣ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜੋ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ (3) ਅਜਿਹੇ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਾਰਟੀਆਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਘਿਰੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਦਰਅਸਲ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਹਵਾਲਾ, ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ, ਜੇਕਰ ਅਵੈਧ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ, ਸੰਦਰਭ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਭਾਰੀਦਾਰ ਲਈ ਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ

ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਧਾਰਾ 24 ਅਧੀਨ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਮਾਮਲਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਆਰਬਿਟਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਦਰਖਾਸਤ 24 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪੱਖ ਹਨ ਅਤੇ ਅਵਾਰਡ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। , ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ ਸਮੇਤ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜੇ ਹਾਲਾਤ ਅਜਿਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸਾਲਸੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ ਕੇਸ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ। ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹਵਾਲਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਵਾਰਡ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੀ ਅਵਾਰਡ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਧਾਰਾ 24 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ-ਫਰਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਫਰਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਤੋਂ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਖਾਸ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਾਲਸੀ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਕਾਇਆ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਰੋਧੀ ਖੁਲਾਸੇ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ

ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਬੀ ਨੂੰ ਅਵਾਰਡ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਅਵਾਰਡ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅੱਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣਗੀਆਂ।

ਗੋਸਾਈਂ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।